

25.12. 2017

Boží hod vánoční

A Slovo se stalo tělem a přebývalo mezi námi. (Jan 1,14)

Píseň: pěv. sbor "Puer Natus in Betlehem"

Modlitba:

Pane Bože,

jsi veliký, všemohoucí, slavný, a přitom přicházíš do našeho světa jako zranitelný, křehký, chudý. Nemáme ti co nabídnout, jsme tu s prázdnýma rukama. Chceme se ztišit před tebou, ztlumit své já, udělat ti místo v sobě.

Přijď, Pane Ježíši. Buď tu s námi.

Myslíme na místa neklidná, smutná, nevánoční... ale pro tebe, Pane Ježíši není nic nevánočního, možná naše starání, spěch a vánoční přípravy tvoje přicházení spíš ztěžují. Protože přitom třeba zapomeneme, kvůli čemu se staráme, na co že se to chystáme a těšíme...

Dotkni se nás. I o Vánocích. Amen.

Čtení: 2 Kr 5,1-19

Píseň: Svítá 133 *Jsem zde na zemi poutníkem*

Text: Jan 1,14 (1-14)

Kázání:

Objevil se mi na stole reklamní časopis jedné drogerie. Z titulní stránky na mě hledí krásná paní. Kolem její hlavy čtu několik sloganů, jeden z nich je tento: "Jak proplout adventem fit v pohodě" Podařilo se vám proplout adventem fit a v pohodě? Nic vás nerozhodilo, nestresovali jste se, měli čas na sebe, na odpočinek, nepohádali se, nic se do vás nezarylo, nevyvedlo vás z míry, klidu, nenarušilo pohodu...?

Ve starozákonním příběhu jsme četli o bohatém a váženém muži, veliteli vojska aramejského krále. Naamán se jmenoval. Postihlo jej malomocenství. Potřebuje uzdravení, ale rada izraelského proroka Elíši ho rozčílila. Prý se má 7x namočit v Jordánu! Do žádného špinavého Jordánu nepolezu! To už jsem se rovnou mohl

namočit v některé z damašských řek, Abáně nebo Parparu, ty jsou stokrát lepší a čistší. Uzdravování prorokem si představoval jinak. Do vody se namočit nechce. Chce uzdravit bezbolestně, nasucho, proplout... Proplout a být fit a v pohodě (jak se nás snaží oslovit reklama)....

Čteme dnes v Janově evangeliu: Slovo se stalo tělem. Ne jen jakékoli slovo, ale Slovo, Logos. To, co bylo od počátku, to, kterým Bůh na počátku tvořil svět. Slovo zde je jiným označením Boha. Ta úplně základní skutečnost. Slovo, Bůh je (existuje). O tom se nepochybuje ani nepolemizuje. Přinejmenším o tom nepolemizují s Ježíšem jeho protivníci. A o Bohu vlastně nepochybuje ani ten pohanský velitel Naamán. I mnozí dnešní tzv. "něčisté" uznávají, že "něco nad námi je", na existenci (nějakého, jakéhosi) Boha/boha kývne dost lidí. Ale to Slovo (Bůh, Smysl) se hýbe, je akční, přichází, chce oslovit, vstoupit do děje, do kontaktu, vyvolat reakci, dostat odpověď.

Pokud ho nebudeme chtít brát vážně, vidět ho, slyšet, jsme jako ten Naamán, který se nechce namočit do řeky. Rád by, aby kolem něj slovo proroka jen proplulo, sundalo z něj jeho nemoc, malomocenství (o kterém se domnívá, že je to jen povrchová vada, nepřipouští si, že on celý je nějak postižený a boláky na kůži jsou projevem něčeho závažnějších, hlubšího). Do Jordánu se máčet nebudu! Jinak: slovo, resp. Boha si nepustím k tělu, k srdci, do myšlenek. Propluji adventem fit a v pohodě...

Když Bůh stvořil člověka, vdechl do něj život. Ožila hmota. Život - to propojení hmatatelného a viditelného s duchem - je zázrak. (Kdysi jsem viděla americký film, který se jmenuje 21 gramů - tolik váží duše, o tolik je člověk lehčí, když umře.) - A když se Bůh chce přiblížit lidem, jak to udělá? Ježíš přichází v těle, slovo se stává tělem. Tím nám blízkým, srozumitelným. Současně chatrným, křehkým, zranitelným. Smrtelným. Bůh se stává člověkem: používá si lidskou DNA, tu stejnou materii, ze které jsme uděláni každý z nás. V Ježíši se proplétá (jako ty dvě šroubovice DNA) to lidské a božské.

Čteme zde už několik týdnů Janovo evangelium (dnes návrat k začátku, jinak jsme u 7. kapitoly), vícekrát jsme mluvili o Ježíšových

znameních. Uzdravení je jedno ze znamení, v Janově evangeliu jsou znamení důležitým prostředkem k předávání i získání víry. I toto starozákonní uzdravení je pro syrského setníka Naamána znaméním odkazujícím k Bohu. Ještě se jednou vrátím k tomu reklamnímu sloganu: on chtěl Izraelem proplout v pohodě, chtěl, aby z něj bylo nějakým zázrakem sundáno malomocenství jako špinavý kabát a on se vrátil zpátky uzdravený, ale jinak beze změny.

Jenomže voda Jordánu (je nám jasné, že jde o prostředek, jinak symbol změny, něco jako křest obyčejnou vodou, který ale působí "dovnitř") ho změnil mnohem víc. Nejen, že jeho tělo je jako tělo malého chlapce (tj. bez příznaků nemoci), ale on se rozhodne, že už chce věřit a obětovat jen Pánu Bohu.

Slovo se stalo tělem a přebývalo mezi námi.

Bůh přichází, aby přebýval mezi lidmi. Jiná evangelia (Mt a Lk) líčí Vánoce z jiné perspektivy, Jan už synoptickou tradici spíš vykládá. U Mt čteme známý příběh o klanění mudrců. Tito mágové z východu poznali podle hvězdy, že se narodil král, a chtějí se mu poklonit. V něčem jsou podobní syrskému Naamánovi, který ve své věci nejdřív osloví krále. Královskou moc, krále je logické hledat v královském paláci. V případě Naamanově se zděsí izraelský král ("to mi určitě chtějí vyhlásit válku"), v době Ježíšově se zděsí Herodes (ohrožuje to jeho královskou svrchovanost). Ukáže se, že se Naamán i mudrci spletli. Hledali mocného proroka, resp. narozeného krále "na zámku", ale tam on není. Boží slovo - to mocné, uzdravující - nechce zůstat uzavřené ani jenom v paláci ani jen v srdcích bohatých lidí, stalo se tělem, aby přebývalo mezi námi ve všech našich chudobách, starostech... Tuším, že nechce zůstat jen v kostelech a v srdcích věřících, chce se dostat mezi lidi. K tomu potřebuje nosiče, svědky. Takovým svědkem byla třeba ona dívenka, izraelská otrokyně, která své paní řekla, že v její rodné zemi je nějaký prorok, který by jejího pána mohl uzdravit.

A tak se Naamán setká s Boží slávou a uzdravením. Jinak než by si představoval. Musí se proto namočit do nevábného Jordánu. A mudrci i pastýři, kteří jsou přivedeni do Betléma k narozenému dítěti, si asi krále a mesiáše představovali jinak a v jiných podmínkách.

Přítom Jan píše: *Spatřili jsme jeho slávu*. Sláva toho, kdo je od Boha, kdo je plný milosti a pravdy, se vymyká našim představám a kritériím, co je to sláva, kdo je slavný. Vidět v tom do chudoby narozeném člověku slávu Boha znamená také nechat se jím a jeho cestou, způsoby oslovit, nasměrovat, změnit. Nejen projít fit a v pohodě kolem... Prosit, aby nás proměňovala Boží milost a pravda. I uvnitř - nejen, že se zakryje malomocné tělo, ale je uzdravený celý člověk.

Prosíme, Pane Bože, aby se nás Vánoce týkaly, proměnily nás. Abychom rozpoznávali tvou slávu i na místech, kde ji nehledáme, kde bychom ji nečekali. Přišel jsi i pro nás, nedokonalé.

Píseň: 300 *Připrav srdce, připrav písně*

Vyznání vin, slovo milosti

Svou víru vyznáme slovy Apoštolského vyznání víry (EZ str. 872)

pěv. sbor: "*Dítě se nám narodilo*"

Večeře Páně

Písně: 284 - Jakož o tom proroci; 279 - Kristus, Boží Syn; 282 -

Zvěstujem vám radost; 287 - Z nebe přicházím samého

Poděkování, přímluvná modlitba

píseň pěv. sbor: "Gaudete"

Ohlášky, sbírka

Píseň: 654 *Syn Boží se nám narodil* (Svítá 320)

Poslání: Bůh neposlal svého Syna na svět, aby svět soudil, ale aby skrze něj byl svět zachráněn. (Jan 3,17)

Požehnání: At' vám požehná Bůh, který se slitovává, je milosrdný. Ježíš se narodil, aby se zjevil těm, kdo jsou ve tmě a stínu smrti. On uvede vaše kroky na cestu pokoje." (podle Lk 1,77-79)

Píseň: 294 *Ó křesťané všichni*